

STATS'MINISTER TRYGVE BRATTELI:

Arbeiderpartiet - Landsorganisasjonen
Faglig-politisk tillitsmannskonferanse
i Fredrikstad 18.-20. august 1975

De siste to års sterke rvstelser i internasjonal økonomi har etter hvert fått følbare virkninger også i vårt land. Oppmerksomheten rettes mot tryggheten for arbeidsplassen og mot den sterke prisstigningen. Sammenliknet med de fleste andre land har Norge kommet godt ut både med svsselsetting og priser. Likevel kan vi i de kommende måneder komme i alvorlige vanskeligheter hvis det ikke blir en klar bedring i internasjonal økonomi og denne bedring kommer tidsnok til å virke hos oss i slutten av dette året og begynnelsen av neste år.

En slik usikker situasjon kaller på den solidaritet og det ansvar forfællesskapet som er bærende prinsipper i den demokratiske arbeiderbevegelsen. I de nærmeste måneder må vi ta utgangspunkt i disse forhold på alle viktige områder av den økonomiske politikken. Og så langt kreftene kan forenes om det, må det skje en samordning som tjener de viktigste mål i denne situasjon. De viktigste mål er å trygge arbeidsplassene, redusere prisstigningen og sikre en aksentabel utvikling av realinntekten.

Som forholdene er, kan disse mål bare nås ved et hensiktsmessig samspill - en "pakkeløsning" - av offentlig budsjettpolitikk, skatter og avgifter, pristiltak og eventuelt subsidier, - og en samordnet inntektspolitikk som omfatter alle inntekter.

Regjeringen vil i opplegget av den økonomiske politikken for neste år - det som skal legges fram for Stortinget 1. oktober - ta sikte på slike tiltak som kan tjene en samordnet innsats for trygge arbeidsplasser og redusert prisstigning. Jeg regner med Stortingets medvirkning til en slik politikk.

Det som direkte kan skje ved statens direkte tiltak, er imidlertid alene ikke nok. De må være samordnet med den politikk som føres av de store interesseorganisasjonene i arbeidsliv og i alle næringer. Siktemålet må være en mest mulig gunstig økonomisk utvikling, uten å sette arbeidsplasser og bedrifter i fare, og med vesentlig reduksjon i prisstigning og kostnadsøkning.

Det er en interessant og vanskelig oppgave. Regjeringen vil ta den opp i tillit til at alle interessegrupper og deres organisasjoner vil være med i et samspill for å unngå farer som ellers kan true arbeid og inntekt for mange mennesker.

Om krisen skulle forsterkes i vårt land, og faren for arbeidsplasser øke, forbereder Regjeringen en rekke økonomiske beredskapstiltak for å motvirke dette.

Virksomheten på den norske kontinentalsokkelen har medvirket til at den internasjonale krise har rammet Norge mindre enn mange andre land. Ikke minst har det betydning at vissheten om kommende oljeinntekter stiller vårt land friere enn mange andre til å sette i verk stimulerende tiltak.

En langsiktig og varig løsning av den internasjonale krise er bare mulig ved en samordnet og forpliktende politikk som mange land tar opp sammen og samtidig. Menneskene har objektivt sett større muligheter enn noen gang før for trygghet i arbeid og utvikling. Det ville være ille om evnen til å nytte disse muligheter skulle være så begrenset, at landene igjen skulle svne ned i

en langvarig økonomisk krise. Alle land har et medansvar for å hindre dette. Det vil derfor i den kommende tid stilles store og delvis nye krav til den økonomiske politikk i vårt eget land, og til vår evne til det samarbeid med andre nasjoner som er nødvendig for å hindre slike kriser.

Vi må også føre videre et bredt arbeide for å forme virkemidlene i den økonomiske politikken slik at de kan være tjenlige til bruk i skiftende situasjoner. Blant annet bør vi så snart kommunevalget er over, igjen sette ned en felles og kyndig komite for Arbeiderpartiet og LO til aktuelt å gjennomarbeide hovedlinjene i en hensiktsmessig og rettferdig utforming av skatter og avgifter.

Trygghet, livsglede og livsutfoldelse kan det enkelte menneske sikre seg bare ved å leve aktivt med i det fellesskap som er samfunnet. Gjør din plikt - krev din rett, stod det på mange av de gamle fagforeningsfanene. Enhver skal gi etter sin evne, enhver skal få etter sitt behov - slik ble drømmen om det gode samfunn formulert i demokratiske arbeiderbevegelsens barndom.

Det er i det lokale samfunnet at den enkelte møter det felles samfunn, blant annet i det omfattende styre og stell og i den administrasjon som skal forvalte de felles tiltak og innretninger. Vi vet alle at den kontakt den enkelte her søker med fellesskapet, den er langt fra god nok. Det er en hovedoppgave i kommende tid å utvikle samfunnets styre og administrasjon slik at den enkelte i hverdagen kan leve i følelsen av menneskelig fellesskap, av å få sin rett og at alle med spesielle vansker får den hjelp de trenger.

Det er styre i våre kommuner og de nye direkte valgte fylkesting som skal velges den 15. september. Det er viktig for Arbeiderpartiet å stå sterkt i kommuner og fylker.

Samtidig er valget et ledd i den langsiktige politiske utvikling av vårt land og dets demokrati.

I en menneskealder har Arbeiderpartiet vært et ankerfeste for en demokratisk og progressiv utvikling i Norge. Det ga vårt land en sosial stabilitet og en oppdrift som mange nasjoner misunte oss. Det er dette demokratiske ankerfeste som må reises nå ny.

Det er ikke grunn til å ta det tungt når Høyre - ja, av alle: Høyre - synes å ville lage valgkamp nå tvil om Arbeiderpartiets demokratiske pålitelighet. Hvilke bragder er det som motiverer Høyre for å stille seg i den positur? Høyre som har bekjemmet hvert eneste nytt trekk i det demokrati som de fleste nordmenn i dag er stolte av!

Det sikreste skritt mot de senere års politiske oppsmuldring er en gjenreising av Arbeiderpartiet som det brede samlende parti i vårt land. Denne gjenreising må begynne nå. Det er i dag budskapet til alle Arbeiderpartiets talsmenn og venner over landet.

+ + + +